

AFSCHRIFT

1

f

Griffienummer : 000879

Repertoriumnummer : *neh*

Vonnisdatum : 08.05.2012

08-05-2012
3

02

PRO JUSTITIA

502

De Correctionale Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1660 1.
manager,
geboren te _____ op _____
wonende te _____
Belg.

1661 2.
zonder beroep,
geboren te _____ op _____
wonende te _____
Belgische.

Verdacht van:

Te

als eigenaars

op het omroerend goed gelegen te _____, gekadastraerd zijnde
eigendom van _____ en
ingevolge akte van 27 november 2002 verleden voor notaris
met standplaats te _____

A/ Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 januari 2008 en 18 november 2008
- het oprichten van een metalen constructie (+/- 4,5m breed, +/- 8m diep en +/- 2,5m
hoog), voor de helft bedekt met golfplaten

B/ Tussen 17 februari 2009 en 7 juli 2011
- de opslag van allerhande materialen

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige
inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover
gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1°, 3°,
149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd.
18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en
6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, namelijk het verwijderen van de
metalen constructie en de materialen (inclusief eventuele vloerplaat en
fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering
van de afbraakmaterialen van het terrein,

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-
uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op 28/11/2011,
nr. _____ in ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 65,10 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- de beklaagden in hun gezegden en middelen van verdediging.

*** **

1.
Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder:

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een woongebied (gewestplan gk. bij K.B. van 3 april 1979).

2.
Beklaagden worden ervan verdacht tussen 1 januari 2008 en 18 november 2008 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een metalen constructies te hebben opgericht (betichting sub A) en tussen 17 februari 2009 en 7 juli 2011, allerhande materialen te hebben opgeslagen (betichting sub B).

3.
Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De oprichting van dergelijke constructies blijft strafbaar.

Op 16 december 2008 werd vastgesteld dat door beklaagden een metalen constructie zonder stedenbouwkundige vergunning was opgericht; beklaagde verklaarde de toestand te regulariseren.

Op 17 februari 2009 werd vastgesteld dat deze constructie nog steeds aanwezig was; beklaagde verklaarde deze constructie te zullen afbreken tegen het einde van de maand juni 2009. Er werd geen stedenbouwkundige vergunning voorgelegd.

Op 13 november 2009 werd vastgesteld dat de toestand ongewijzigd was; beklagde verklaarde de constructie te zullen afbreken tegen het einde van de maand januari 2010.

Op 27 december 2010 werd beklagde in kennis gesteld van het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 22 november 2010 met betrekking tot de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur.

Opnieuw verklaarde beklagde de constructie af te breken tegen begin met 2011.

Op 6 juli 2011 werd vastgesteld dat de toestand ongewijzigd is.

Ter zitting van 3 januari 2012 een aanvang te hebben genomen met de opruiming van de constructie en het terrein en verzocht een uitstel teneinde de herstellvordering spontaan uit te voeren.

Op 22 maart 2012 werd echter vastgesteld dat de toestand in vergelijking met de toestand van 6 juli 2011 nagenoeg ongewijzigd was.

Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de verklaringen van beklagden ter zitting van 3 april 2012 en waarbij wordt voorgehouden dat de herstellvordering werd nagekomen.

De rechtbank werpt in casu op dat beklagden vanaf de eerste vaststellingen (16 december 2008) steeds hebben beloofd de toestand op te ruimen, terwijl zij er tot op heden nog steeds niet in geslaagd zijn althans met een begin van deze werken te starten. De door beklagden overgelegde foto's hebben geen enkele bewijswaarde en tonen slechts aan dat allerhande materialen nog steeds aanwezig zijn.

Wegens de ernst en de aard van deze feiten en rekening houdende met de houding van beklagden die ruim vier jaar de tijd hebben gekregen om de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, dient een strenge bestraffing te worden opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 29 november 2010.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 22 oktober 2010 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een eensluidend advies voor wat betreft de herstellvordering.

Ten deze wordt de goede ruimtelijke ordening aangetast wordt door het storend karakter van de uitgevoerde werken.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art. 1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;****De eerste beklagde:**

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opgediepen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 500,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweld daden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,52 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

De tweede beklaagde:

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt baklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 500,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweld daden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,52 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

*** *** ***

Beveelt beklagden de plaats te herstellen in de vorige staat, hetgeen impliceert:

- de afbraak en verwijdering van de metalen constructie en materialen -inclusief de vloerplaat en fundamenten -,
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde,
- de verwijdering van de afbraakmaterialen op het terrein.

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een kostenstaat, opgesteld door de overheid die dit vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de bealagrechtter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagden voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
08 mei 2012, alwaar zetelden:

Mevrouw , ondervoorzitter, enige rechter,
De heer substituuat procureur des Konings,
De heer griffier.

get

get